

Windkracht e lf

Dochteroptreden in Leeuwarden met jeugdige Harry's en massale Olympics

Met elf dochtergroepen en 4500 nieuwsgierigen ligt de balans van de tweede Koe-Expo Noord op minder bezoekers en meer dochterpresentaties. De zware storm gooide roet in het eten. De meeste aandacht ging uit naar bekende vererfers als Olympic, Harry en Rafaël.

Twee keer een Koe-Expo met precies één week ertussen. Twee keer gepaard met dochterpresentaties en twee keer in combinatie met winderig weer, de omstandigheden van beider fokveevoortoon in regio Noord en regio Vlaanderen kon amper meer op elkaar lijken. Hoewel de belangstelling voor de dochtergroepen in Leeuwarden groter was dan in Gent, gooide de storm ook hier roet in het eten. Want terwijl de forse windstoten velen een duw in de rug gaven was de tribune in Leeuwarden op geen enkel moment volledig gevuld. Andrieszoon Kian was als enige in beide regio's vertegenwoordigd. Waar Kian in Gent adverteerde met zijn soepele beenvererving gebeurde dat in Leeuwarden niet anders. Met lange, stevige passen plaatste het vijftal de klauwen netjes in rechte lijn onder de solide lijven. Boerenkoeien is een term die goed paste bij de voldoende duurzaam geuierde koeien.

Ronaldzoon Horst Harry gaf eveneens de indruk het beste werk te leveren op brede en diepe koeien. Harry beet met verve het spits af met een reeks degelijke vaarzen uit de fokperiode. Het vijftal toonde jeugd en lengte in de hier en daar wat smallere frames die niet altijd de laatste ribdiepte weerspiegelden. De Harrytelgen beschikten over prima hellende kruisen en gaven aan nog beloftevol door te groeien bij volgende lactaties. Hoewel het beenwerk volgens de fokwaarden niet zijn sterkste punt is, stapten de dochters vlot en met lange passen in WTC Expo. De veerkrachtige klauwen compenseerden de zichtbaar vollere hak bij een enkeling in de voorbeeldgroep. Op het gebied van uiervererving was geen fout te bespeuren. De melkklier was fijn van textuur en hoog en breed in de dam. Ook het gemiddelde van 3,65% eiwit bij de dochters sprak boekdelen. Eiwit is ook één van de sterke punten in

de vererving van Delta Onedin, de Cellohalfbroer van Delta Paramount uit de gemeenschappelijke moeder Delta Heart (v. Fatal). De kleine groep gerekte dochters corrigeerde zonder twijfel het gemiste debuut van Onedindochters in Utrecht afgelopen zomer. Hoewel de bovenlijn andermaal niet het sterkste punt bleek bij het gepresenteerde kwartet, bewogen de nakomelingen van de Cellozoon op hun vlakke klauwen en krommere benen met lange passen over de zandbodem. Onder de brede heupen en tussen het droge beenwerk was een achterin smalle en minder vaste uier te zien, die vooraan toch goed aan de buik vastzat. De melkklier was verdeeld door telkens goede ophangbanden en voorzien van netjes geplaatste spenen.

Massale Olympicdochter

De minigroep van Addisonzoon Delta Linfield bleef in tegenstelling tot de vier Onedindochters aan de kant. Op stand gaven de drie Linfieldproducten een wisselende indruk op het gebied van beenkwaliteit en uierbalans. Stuk voor stuk getuigden de gemiddeld kleinere dochters van fraai hellende kruisen en voldoende capaciteit. Ondanks de erg verschillende moedersvaders leverde Addisonhalfbroer Delta

Olympic uniform brede en diepe derdekalfskoeien. Dat Olympic zelf kleine kalveren geeft, was aan de massale dochters niet te zien. De ruimgebouwde frames zonder franje gaven de sterke en grover gepote dames zelfs een vleugje Franse stijl. Het uierbeeld vertoonde onderling minder gelijkenissen. Doorgaans vertoonden de melkrijke 'beren' een al wat royelere en daardoor soms diepere uier, wisselend aangehecht met goed geplaatste spenen, een degelijke ophangband en rijke beadering.

Het dochteroptreden van Olympic contrasteerde sterk met dat van Faber. Zijn fokperiodepresentatie telde vijf keuringscorefeën onder de vleugels van NRM-reservekampioene midden, Fabertelg Nathalie 3 van de familie Schrijver uit Terwolde. Met dergelijk showpotentieel was er geen sprake van geringe klauwhoeken. Stuk voor stuk getuigden de stijlvolle melkskeletten van een fraaie balans in hun strakke, maar voorin soms smallere lijven.

De term showpotentieel hoorde ook de dochters van Doolhof December toe. Van vader Wallace kreeg December het potentieel mee voor het fokken van strakke en breed aangehechte uiers, bestaande uit een mals weefsel. Zijn dochtergroep maakte die belofte waar en etaleerde fout-

loze melkklieren tussen fijne, en in achteraanzicht recht geplaatste benen. De finesse in beenwerk kwam overigens in het hele skelet tot uiting. De open gebouwde en erg melktypische Decemberdochter toonden veel jeugd bij een mooie lengte en gepaste breedtematen. In dat opzicht waren de al net zo gitzwarre Delta Chrissytelgen duidelijk forser in het front, maar wat wisselend in de middenhand. Net als bij December showde deze groep functionele en lange uiers met fraaie speenplaatsing. Van slappere ophangbanden was bij de presentatie geen sprake. De uier van de drie middelste koeien was sterk opgehangen en leek bijna gekopieerd met een vleugje zwart in de dam. Op hun steilere benen liepen de dochters af en toe wat kort door de ring.

Melktypische Sunflowers

Holim Rafaël kon in dezelfde kleurenreeks mee. De oudste Addisonzoon leverde zonder meer de grootste koeien af. Het ging in dit geval om derdekalfsdochter uit de proefperiode. Met name de drie eerste gaven een massale indruk. Tegenover dit drietal leek het vervolgduo wat kleiner, maar in been- en uierkenmerken stemden elk van de vijf goed overeen. Zo was het beenwerk van een wat wisselende kwaliteit, voldoende recht in zij- maar

minder in achteraanzicht. Aan melkrijheid ontbrak het de fraai beaderde uiers niet. Ondanks de lange uierbodem en erg correcte speeninplanting kon met name de achteruier hoger onder de staart zijn ingeplant.

Achteruierhoogte was net het sterke punt bij de dochters van Skoatterlân Delta Sunflower. Hun uiers misten wat vastheid in de aanhechting voorin, maar waren achterin hoog, ondiep en netjes verdeeld door een degelijke ophangband. De melktypische tweedekalfsgroep showde veel rek in de open frames. Opmerkelijk voor de Sarotagazoon waren ook de strakke bovenlijnen en goede fronten bij zijn dochterpresentatie. De beenkwaliteit leek andermaal een sterk punt bij de dochters, die zich vlot en soepel door de ring begaven.

Het publiek dat door de strakke wind snel huiswaarts dreef, interesseerde zich weinig voor het degelijk gebeende en framerijke kwartet dochters van Woudhoeve Russel, de slotact in Leeuwarden. De wisselende uiers van de vijf tot zes jaar oude Russeltelgen misten balans en toonden slijtage. De wisselende kruisligging leverde weinig reclame voor de eiwitrijke Jabotzoon. Nee, dit was zeker, met Russel verloor de dochterpresentatie glans.

Annelies Debergh

Dochters Horst Harry gerekt, solide en goed geuierd

Veelgevraagde stier Delta Olympic garant voor enorm grote krachtpaters zonder franje

Sunflowerdochter sterk ter been en voorzien van goede achteruiers

